Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Έτος 3ο, φ. 26. Νοέμβριος 2014

Άγιοι του Νοεμβρίου

Λένε πως ο Νοέμβρης, μαζί με τον Ιούλη, είναι οι μήνες με τις περισσότερες γνωστές και αγαπημένες γιορτές αγίων. Ο εορτασμός αυτός είναι κομμάτι του πολιτισμού μας, κομμάτι της ψυχής του λαού μας… Αν ξέραμε τους αγίους μας, θα είχαμε παραδείγματα από τη ζωή τους για ν' αντιμετωπίσουμε με σωστό τρόπο κάθε δυσκολία… Ευτυχώς δεν έχουν χαθεί εντελώς όλα αυτά, όχι ακόμα τουλάχιστον.

Ας μοιραστούμε – σαν αντίδωρο – λίγα λόγια για κάποιους γνωστούς αγίους, αγαπημένους του λαού μας, που γιορτάζουν αυτό το μήνα.

8 Νοεμβρίου: η σύναξη των αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και όλων των αγίων επουρανίων δυνάμεων (αγγέλων). Στις 8 του Νοέμβρη η Ορθόδοξη Εκκλησία όλου του κόσμου γιορτάζει τους αγγέλους. Οι άγγελοι είναι δημιουργήματα του Θεού, που δημιουργήθηκαν πριν από το δικό μας κόσμο, ζουν στα δικά τους μέρη της δημιουργίας του Θεού (στον «ουρανό», όπως λέμε μεταφορικά), είναι άγιοι και βρίσκονται σε ενότητα και αδιάκοπη επικοινωνία με το Θεό.

Δεν είναι θεοί, αλλά δημιουργήματα του Θεού, όπως κι εμείς οι άνθρωποι. Είναι αθάνατοι, όχι επειδή έχουν από μόνοι τους αθανασία, αλλά επειδή τους τη χαρίζει ο Θεός, όπως τη χαρίζει στην ψυχή των ανθρώπων και θα τη χαρίσει και στο σώμα μας μετά τη δευτέρα παρουσία και την ανάσταση των νεκρών. Συχνά ο Θεός στέλνει αγγέλους στον κόσμο μας, για να φέρουν μηνύματα στους ανθρώπους ή να τους βοηθήσουν σε δύσκολες καταστάσεις. Οι άγιοί μας, μάλιστα, διδάσκουν πως κάθε ορθόδοξος χριστιανός, όταν βαφτίζεται, παίρνει από το Θεό ένα φύλακα άγγελο. Δεν ξέρουμε πώς και πότε μας βοηθάει ο άγγελός μας. Πάντως δε μας εμποδίζει να κάνουμε το κακό, ούτε ν' αρνηθούμε το Θεό, γιατί σέβεται την ελευθερία μας. Όταν πεθάνουμε, οδηγεί την ψυχή μας στον ουρανό.

Μακάρι να πεθαίνουμε την πιο κατάλληλη ώρα. Και αυτή η ώρα είναι, όχι όταν θα έχουμε πια γεράσει, αλλά όταν θα είμαστε έτοιμοι για τον παράδεισο. Ας είμαστε έτοιμοι κάθε στιγμή κι ας αφήσουμε το Θεό να επιλέξει την κατάλληλη ώρα που ο άγγελός μας θα μας οδηγήσει κοντά Του. Δεν υπάρχει θάνατος, μόνο ένα ταξίδι στην αιώνια ζωή.

Τους αγγέλους τους ξεχωρίζουμε σε εννέα «είδη», που τα ονομάζουμε «τάγματα». Από την Αγία Γραφή και τους αγίους ονομάζονται: Άγγελοι, Αρχάγγελοι, Αρχές, Εξουσίες, Δυνάμεις, Κυριότητες, Θρόνοι, Χερουβείμ και Σεραφείμ. Τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ είναι τα πιο φωτεινά τάγματα, που βρίσκονται «πιο κοντά» στο Θεό από όλα τα πλάσματα του κόσμου.

Επίσης στην Αγία Γραφή αναφέρονται τρία ονόματα αρχαγγέλων: Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ. Σε οράματα αγίων, όπως του αγίου Νήφωνα, εμφανίζεται και ένας τέταρτος αρχάγγελος, ο Ουριήλ.

Ο άγιος Δημήτριος του Ροστώφ (ένας Ρώσος Πατέρας της Εκκλησίας) γράφει πως η γιορτή των αγγέλων τοποθετήθηκε στις 8 Νοεμβρίου για τον εξής λόγο:

Στο παλιό ρωμαϊκό ημερολόγιο, πριν από αυτό που ξέρουμε, πρώτος μήνας του έτους ήταν ο Μάρτιος. Άρα ο Νοέμβριος ήταν ένατος μήνας (αυτό σημαίνει και το όνομα «Νοέμβριος» στα λατινικά, τη γλώσσα των αρχαίων Ρωμαίων: ένατος). Επειδή οι άγγελοι είναι εννέα τάγματα, η γιορτή τους τοποθετήθηκε στον ένατο μήνα του χρόνου. Επίσης, οι άγγελοι θα συνοδεύσουν τον Κύριο στην δευτέρα παρουσία Του, όπως αναφέρεται πολλές φορές στην Καινή Διαθήκη. Η δευτέρα παρουσία ονομάζεται στην Εκκλησία «όγδοη ημέρα» (της δημιουργίας του κόσμου). Έτσι, οι άγγελοι γιορτάζονται την όγδοη ημέρα του αρχαίου ένατου μήνα, δηλ. 8 Νοεμβρίου.

Την ίδια μέρα γιορτάζει και το όνομα Σταμάτης, επειδή, κατά την παράδοση της Ορθοδοξίας, ο αρχάγγελος Μιχαήλ «σταμάτησε» τους αγγέλους, όταν υπήρχε κίνδυνος να φύγουν από το Θεό και ν' ακολουθήσουν τον κακό αρχάγγελο, που από τον υπερβολικό εγωισμό του έχασε την αγιότητα και τη λάμψη του και έγινε ο διάβολος. Πολλοί άγγελοι τον ακολούθησαν, αλλά ο αρχάγγελος Μιχαήλ, με

τη στάση του, την ταπείνωση και την αγιότητά του, επηρέασε τους περισσότερους αγγέλους και έβαλε φρένο στην αποστασία.

9 Νοεμβρίου: του αγίου Νεκταρίου του Θαυματουργού. Είναι ένας σύγχρονος άγιος, που έζησε τα έτη 1846-1920. Φτωχό παιδί και πολύ πιστό, ξενιτεύτηκε για να δουλέψει σε ηλικία 13 ετών! Έζησε μια περιπετειώδη ζωή με μεγάλες ταλαιπωρίες, στις οποίες τον στήριξε η πίστη και η καθημερινή θερμή προσευχή του στο Χριστό και την Παναγία.

Σπούδασε, απέκτησε μεγάλη μόρφωση, έγινε μοναχός και ιερέας και σε ηλικία 43 ετών χειροτονήθηκε επίσκοπος Πενταπόλεως της Λιβύης (Αφρική) από τον πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρόνιο. Επειδή όμως κάποιοι άλλοι αρχιερείς φοβήθηκαν ότι ίσως γίνει πατριάρχης (ενώ ήθελαν τη θέση αυτή για κάποιον δικό τους), τον συκοφάντησαν στον πατριάρχη, με συνέπεια την εξορία του από την Αφρική στην Ελλάδα.

Στην Ελλάδα ο άγιος έζησε καινούργιες ταλαιπωρίες, που δε σταμάτησαν μέχρι την κοίμησή του στις 9 Νοεμβρίου 1920. Η καλοσύνη και η ταπείνωσή του έλαμψαν όταν κάποια στιγμή έγινε διευθυντής στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή, στην Αθήνα, όπου φοιτούν υποψήφιοι ιερείς. Εκεί κέρδισε την αγάπη όλων, λόγω της δικής τους αγάπης προς όλους. Ποτέ δεν τιμώρησε φοιτητές, αλλά όταν κάποιοι παρέβαιναν τους κανονισμούς της Σχολής, τιμωρούσε τον εαυτό του με ασιτία (απεργία πείνας) τριών ημερών. Έτσι οι φοιτητές – που τον είχαν αγαπήσει πολύ – πρόσεχαν να μην κάνουν παραβάσεις.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ίδρυσε το περίφημο μοναστήρι της Αγίας Τριάδας στην Αίγινα, με πρώτη ηγουμένη την τυφλή μοναχή Ξένη από τα Χανιά, που επίσης θεωρείται αγία. Εκεί γνώρισε νέες συκοφαντίες και διώξεις…

Χρόνια μετά την κοίμησή του, το σώμα του βρέθηκε άφθαρτο. Εξετάστηκε μάλιστα από γιατρό και πιστοποιήθηκε η θαυματουργική αφθαρσία του. Βρέθηκε άφθαρτος τρεις φορές, και μόνο μετά από 20 χρόνια, όταν άνοιξαν πάλι τον τάφο του, βρήκαν μόνο τα οστά του. Τότε εμφανίστηκε στο όνειρο μιας μοναχής και την πληροφόρησε ότι ο ίδιος είχε ζητήσει από το Θεό να διαλυθεί το σώμα του, για να πάρουν οι χριστιανοί τα λείψανά του ως ευλογία.

Ο άγιος ήταν θαυματουργός ενώ ακόμη ζούσε, αλλά μετά την κοίμησή του τα θαύματα και οι εμφανίσεις του πολλαπλασιάστηκαν, με αποτέλεσμα να γίνει ένας από τους πιο αγαπημένους αγίους των Ελλήνων (και όχι μόνο). Η πρώτη εκκλησία του χτίστηκε στα Χανιά, ενώ και στο Ρέθυμνο υπάρχει ναός του, μεγάλο προσκύνημα για τους Ρεθεμνιώτες.

Κάποια στιγμή ο άγιος συκοφαντήθηκε ότι συμμετείχε στον αναθεματισμό του Ελευθερίου Βενιζέλου, το 1916. Η κατηγορία αυτή, όπως απέδειξε με σχετική μελέτη του ο π. Χρυσόστομος Παπαδάκης, πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης & Αρκαδίας (νομού Ηρακλείου), δεν ευσταθεί.

11 Νοεμβρίου: του αγίου μεγαλομάρτυρα Μηνά του Θαυματουργού. Ο άγιος Μηνάς ήταν Αιγύπτιος, στρατιώτης στο ρωμαϊκό στρατό. Όταν το ρωμαϊκό κράτος καταδίωκε, βασάνιζε και σκότωνε τους χριστιανούς, συνελήφθη (λίγο μετά το 300 μ.Χ.) και του έγινε πρόταση ν' αρνηθεί το Χριστό και να λατρέψει τους ειδωλολατρικούς θεούς. Εκείνος αρνήθηκε, με αποτέλεσμα να βασανιστεί φρικτά και τελικά να θανατωθεί.

Ο άγιος Μηνάς δεν έπαψε να κάνει εμφανίσεις και θαύματα σε όλες τις εποχές. Είναι γνωστή η εμφάνισή του στο Ηράκλειο το Πάσχα του 1826, όπου σταμάτησε τους Τούρκους από το να σφάξουν τους χριστιανούς. Επίσης, στη Μάχη του Ελ Αλαμέιν, στην Αφρική, το 1942, εμφανίστηκε και βοήθησε τους Συμμάχους (ανάμεσά τους και Έλληνες) να νικήσουν τους Γερμανούς (ναζί), οδηγώντας ένα κοπάδι άγριες καμήλες ενάντια στο στρατόπεδο των Γερμανών.

Στο Ελ Αλαμέιν, κατά την παράδοση, ήταν ο τάφος του αγίου, και το όνομα «Ελ Αλαμέιν» από κάποιους ερμηνεύεται ως «τόπος του Μηνά». Η *Αιγυπτιακή Εφημερίδα* (η παλαιότερη αγγλόφωνη εφημερίδα της Μέσης Ανατολής) ανέφερε αυτό το θαύμα στις 10 Νοεμβρίου 1942. Τεκμήριο του γεγονότος είναι ότι οι Σύμμαχοι, αν και δεν ήταν Ορθόδοξοι, έδωσαν στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας τον τόπο αυτό, ώστε να ανακαινισθεί ο ναός και να χτιστεί μοναστήρι, ως ευχαριστία προς τον άγιο. (Αναλυτικά στο: http://www.johnsanidopoulos.com/2010/11/miracle-of-saint-menas-in-el-alamein-in.html)

13 Νοεμβρίου: του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Πρόκειται για έναν από τους μεγαλύτερους αγίους Πατέρες και διδασκάλους της ανθρωπότητας. Έζησε τα χρόνια 347-407 μ.Χ. Εκπληκτικά μορφωμένος, με καταγωγή από την Αντιόχεια της Συρίας, απήχθη από τους ανθρώπους του Βυζαντινού αυτοκράτορα Αρκάδιου και οδηγήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου χειροτονήθηκε αρχιεπίσκοπος

(όπως θα λέγαμε σήμερα, «οικουμενικός πατριάρχης»). Τον έφεραν εκεί με αυτό τον τρόπο, γιατί ήξεραν ότι είναι πολύ ταπεινός και δεν ήθελε ούτε αξιώματα, ούτε πλούτο ή δόξα, και αν του το έλεγαν δεν θα δεχόταν ποτέ να γίνει αρχιεπίσκοπος.

Ως αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ο άγιος έκανε τεράστιο έργο αγάπης και προσπάθησε να βοηθήσει όλους τους φτωχούς, τους αδύναμους και τους κατατρεγμένους της Πόλης. Δεν έκανε μόνο συσσίτια, αλλά ασκούσε και σκληρή κριτική στους πλούσιους, για τις αδικίες που έκαναν σε βάρος των φτωχών, ενώ ασκούσε κριτική ακόμη και στον αυτοκράτορα και τη σύζυγό του, όταν δε συμπεριφέρονταν σωστά στο λαό. Γενικά, κάθε διεφθαρμένος, είτε ήταν άνθρωπος της Εκκλησίας είτε άνθρωπος του κράτους, δεν ξέφευγε από την κριτική του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Αλλά και κάθε άνθρωπο, με τις ομιλίες του στην εκκλησία, ο άγιος προσπαθούσε να τον φέρει στο δρόμο του Θεού.

Ο ιερός Χρυσόστομος κήρυττε πάντα με βάση την αγάπη. Τόνιζε ότι και οι πλούσιοι και οι διεφθαρμένοι είναι «παιδιά του» και δεν τους κρίνει επειδή τους μισεί, αλλά επειδή τους αγαπά και ενδιαφέρεται να μετανοήσουν και να σωθούν. Ήταν ένα διαμάντι ηθικής και ένας σοφός διδάσκαλος. **Έγραψε μάλιστα τη θεία λειτουργία που τελείται σχεδόν κάθε Κυριακή στις ορθόδοξες εκκλησίες ακόμη και σήμερα.**

Όμως αυτή η στάση του προκάλεσε το μίσος των ανθρώπων της εξουσίας (αλλά δυστυχώς και κάποιων ανθρώπων της Εκκλησίας), με αποτέλεσμα να τον καθαιρέσουν από αρχιεπίσκοπο και να τον εξορίσουν (παρότι ο λαός τον αγαπούσε και τον ζητούσε πίσω) και μάλιστα δύο φορές. Ο άγιος, από την εξορία, έστελνε γράμματα στην Κωνσταντινούπολη, μάζευε χρήματα και απελευθέρωνε αιχμαλώτους από μια βαρβαρική φυλή της Μικράς Ασίας, τους Ίσαυρους!... Πιστή συνεργάτιδά του ήταν η αγία Ολυμπιάδα, μια σοφή και ενάρετη γυναίκα, που είχε το αξίωμα της διακόνισσας στην Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης.

Ο άγιος πέθανε στην εξορία και τα τελευταία του λόγια ήταν «*δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν*», δηλ. «δόξα τω Θεώ για όλα». Ο τάφος του σώζεται στα Κόμανα του Πόντου, που σήμερα υπάγονται στη χώρα της Γεωργίας (κρατίδιο της Αμπχαζίας).

14 Νοεμβρίου: του αγίου αποστόλου Φιλίππου, μαθητή του Χριστού, και 15 Νοεμβρίου: αρχή της Σαρακοστής των Χριστουγέννων. Ο εορτασμός των Χριστουγέννων στην Ορθόδοξη Εκκλησία αρχίζει από τις 15 Νοεμβρίου, με την πνευματική μας προετοιμασία για να γιορτάσουμε αληθινά (και όχι μόνο καταναλωτικά και επιφανειακά) τη μεγάλη γιορτή, κατά την οποία «ο Θεός έγινε άνθρωπος για να βοηθήσει τον άνθρωπο να γίνει θεός», δηλ. να καλέσει τον καθένα από μας να ενωθεί μαζί Του και να γίνει άγιος – έστω και «μικρός άγιος», σαν αυτούς που ζουν γύρω μας και δεν τους βλέπουμε ή, μερικές φορές, δε θέλουμε να τους δούμε…

19 Νοεμβρίου 2009: δολοφονία του ιεραποστόλου π. Δανιήλ Συσόεφ στον ιερό ναό του αγίου Θωμά Μόσχας. Ο ατρόμητος αυτός ιερέας, 35 ετών, έγγαμος και πατέρας δυο κοριτσιών, ήταν αφοσιωμένος στο σπουδαίο έργο της ιεραποστολής ανάμεσα στους μουσουλμάνους, τους προτεστάντες, τους νεο-ειδωλολάτρες και άλλες θρησκευτικές ομάδες που δρουν στη Ρωσία. Έκανε ακόμη και δημόσιες συζητήσεις μαζί τους και, με τη βοήθεια του Θεού, βάφτισε χριστιανούς περισσότερους από 80 μουσουλμάνους και έφερε στην ορθόδοξη πίστη περίπου 500 προτεστάντες. Όμως η δράση του ήταν τέτοια, που οι πιο φανατικοί (ιδίως οι μουσουλμάνοι) άρχισαν να του στέλνουν απειλητικά μηνύματα.

Ο π. Δανιήλ δε σταμάτησε το έργο του, όμως προειδοποίησε την πρεσβυτέρα του (τη σύζυγό του) ότι σύντομα θ' αφήσει την οικογένειά του στην προστασία της Παναγίας. Το Νοέμβρη του 2009 δολοφονήθηκε μέσα στην εκκλησία από έναν κουκουλοφόρο. Έτσι έγινε ένας σύγχρονος μάρτυρας.

21 Νοεμβρίου: τα Εισόδια της Θεοτόκου. Είναι γνωστό ότι οι γονείς της Παναγίας, οι άγιοι Ιωακείμ και Άννα, για χρόνια δε μπορούσαν να αποχτήσουν παιδί. Προσεύχονταν λοιπόν με πόνο ψυχής και είχαν τάξει, αν ο Θεός τους έστελνε παιδί, στην ηλικία των τριών ετών να το αφιερώσουν στο Ναό του Σολομώντα, στα Ιεροσόλυμα.

Όταν η αγία Άννα γέννησε τη μικρή Μαρία και η Μαρία έφτασε τριών ετών, οι γονείς της την πήγαν στο Ναό και την παρέδωσαν στον άγιο αρχιερέα Ζαχαρία, που αργότερα έγινε ο πατέρας του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου. Εκεί η Παναγία έμεινε μέχρι την ηλικία των 13 ετών. Ωστόσο οι γονείς της, που ήταν ηλικιωμένοι, είχαν κοιμηθεί και ο άγιος Ζαχαρίας, που είχε προφητικό χάρισμα, μαζί με τους ιερείς του Ναού, αποφάσισαν να την αρραβωνιάσουν με τον άγιο Ιωσήφ, όχι για να γίνει αληθινός σύζυγός της, αλλά για να ξεγελαστεί ο διάβολος, που ήξερε (από την προφητεία του προφήτη Ησαΐα)

ότι ο Χριστός επρόκειτο να γεννηθεί από παρθένο.

Την είσοδο της Παναγίας στο Ναό, σε ηλικία τριών ετών, γιορτάζουμε στις 21 Νοεμβρίου, μέρα που πανηγυρίζει και ο καθεδρικός (μητροπολιτικός) ναός του Ρεθύμνου («Μεγάλη Παναγία»).

Επειδή κατά τα Εισόδιά της η Παναγία ήταν μικρό κορίτσι, επικρατεί στην Κρήτη και σε λίγα ακόμη μέρη της Ελλάδας το έθιμο να γιορτάζουν στα Εισόδια οι ανύπαντρες (άρα νεαρές και παρθένες) Μαρίες, ενώ μετά το γάμο τους γιορτάζουν στην Κοίμηση της Θεοτόκου, 15 Αυγούστου. Επίσης, ο λαός ονομάζει αυτή τη γιορτή «τση Παναγίας τση Μεσοσπορίτισσας», γιατί, κατά τις φυσιολογικές καιρικές συνθήκες, οι αγρότες έπρεπε να έχουν σπείρει το μισό σπόρο τους μέχρι την ημέρα εκείνη, ώστε να έχουν τηρήσει ένα σωστό πρόγραμμα στη σπορά.

25 Νοεμβρίου: της αγίας μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της Θαυματουργού. Η αγία Αικατερίνα ήταν μια αρχοντοπούλα από την Αίγυπτο, με τεράστια μόρφωση, η οποία, λίγο μετά το 300 μ.Χ. (την ίδια εποχή με τον άγιο Μηνά), παρουσιάστηκε στο Ρωμαίο αυτοκράτορα Μαξέντιο και του ζήτησε να σταματήσει τις διώξεις, τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες των χριστιανών.

Ο αυτοκράτορας τη συνέλαβε και την έβαλε να συζητήσει δημόσια με 50 ρήτορες και φιλοσόφους της Αλεξάνδρειας (ή, κατ' άλλη βιογραφία της, 150), πιστεύοντας ότι θα την πείσουν να γίνει ειδωλολάτρισσα. Όμως η αγία, με τη μόρφωση και την προσωπικότητά της, έπεισε εκείνους να γίνουν χριστιανοί! Τότε ο ρωμαϊκός στρατός συνέλαβε όλους αυτούς τους ρήτορες και φιλοσόφους και τους θανάτωσε, καίγοντάς τους ζωντανούς στις 17 Νοεμβρίου.

Ενώ η αγία ήταν στη φυλακή, επηρεάστηκαν από αυτήν και έγιναν χριστιανοί 200 Ρωμαίοι στρατιώτες, με τον αρχηγό τους, τον εκατόνταρχο Πορφυρίωνα, καθώς και η σύζυγος του αυτοκράτορα Φαυστίνα. Όλοι αυτοί συνελήφθησαν και θανατώθηκαν, επειδή για πολλά χρόνια η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία προσπαθούσε να εξαφανίσει το χριστιανισμό. Όλοι αυτοί επίσης είναι άγιοι και γιορτάζονται μαζί με την αγία Αικατερίνα*.

Η αγία, μετά από φρικτά βασανιστήρια, αποκεφαλίστηκε. Το σώμα της, για να μην το ατιμάσουν οι ειδωλολάτρες, το πήραν άγγελοι και το εξαφάνισαν από την Αλεξάνδρεια. Ανακαλύφθηκε άφθαρτο γύρω στο 6ο αιώνα μ.Χ. στην κορυφή του όρους Σινά. Έτσι, το περίφημο μοναστήρι της Θεοτόκου, που υπήρχε στους πρόποδες του Σινά, μετονομάστηκε σε μονή της Αγίας Αικατερίνης και εκεί φυλάσσεται το άφθαρτο σώμα της μέχρι σήμερα.

Κάποια στιγμή, η αγία, λόγω της τεράστιας μόρφωσής της, ανακηρύχθηκε προστάτισσα αγία της φιλοσοφίας από το Πανεπιστήμιο του Παρισιού.

* Η αγία λέγεται «Αικατερίνα», ενώ στη γενική πτώση γίνεται «της Αικατερίνης», γι' αυτό έχει επικρατήσει λανθασμένα να τη λέμε «αγία Αικατερίνη». Το πραγματικό της όνομα ήταν Πανδώρα. Το «Αικατερίνα» της δόθηκε ως χαρακτηρισμός, που, κατά μία άποψη, σημαίνει στην τοπική γλώσσα της πατρίδας της «Η Πάνσοφη».

26 Νοεμβρίου: του αγίου Στυλιανού. Ήταν ένας μεγάλος ασκητής της αρχαίς εποχής, από την Παφλαγονία της Μικράς Ασίας. Επειδή αγαπούσε και προστάτευε τα παιδιά, καθιερώθηκε ως ο προστάτης άγιός τους.

30 Νοεμβρίου: του αγίου αποστόλου Ανδρέα του Πρωτόκλητου. Ο άγιος Ανδρέας είναι ένας από τους 12 αποστόλους (τους μαθητές του Χριστού), αδελφός του αγίου αποστόλου Πέτρου. Λέγεται «πρωτόκλητος» (πρωτοκαλεσμένος), επειδή φαίνεται στο Ευαγγέλιο ότι είναι ο πρώτος μαθητής που κάλεσε ο Χριστός.

Μετά την ανάσταση του Χριστού και την Πεντηκοστή (την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στους αποστόλους), ο άγιος ταξίδεψε σε πολλά μέρη διδάσκοντας τους ανθρώπους. Πήγε στη Γεωργία, στη Ρουμανία και αλλού, βάφτισε πολλούς χριστιανούς, αλλά υπέστη και πολλές διώξεις και βασανιστήρια, και κατέληξε στην Πελοπόννησο. Εκεί συνελήφθη από τον κυβερνήτη της Πάτρας Αιγεάτη, που ήταν διώκτης των χριστιανών, και σταυρώθηκε σε σταυρό σχήματος Χ. Είναι ο προστάτης άγιος της Πάτρας.

Είναι επίσης προστάτης άγιος της Σκωτίας, γι' αυτό η σημαία της Σκωτίας έχει το σταυρό σε σχήμα Χ. Ο σταυρός αυτός πέρασε στη σημαία της Μεγάλης Βρετανίας, συνδυασμένος με τους σταυρούς της Αγγλίας και της Ουαλίας (που όλες μαζί αποτελούν το κράτος της Μ. Βρετανίας), γι' αυτό η βρετανική σημαία έχει το γνωστό πολυσύνθετο σταυρό παράξενου σχήματος.